Прийдіть до мене ви в безмовності ночей
І в говорющому мовчанні снів глибоких
З нігою круглих щік і з світлістю очей,
Що спочиває на потоках;
Прийдіть в сльозах назад,
Надіє, пам'яте, любове давніх свят!

О мріє втішна — ні, занадто гірко втішна!
Тобі проснутись би не на землі, в раях,
Де душам люблячим сміється стріча ніжна,
Де очі, повні ждучих спраг,
Дверей пильнують строго,
Які, впустивши раз, не випустять нікого.

Вернись до мене в снах, щоб я ще раз могла
Прожити ті літа, ціною навіть смерті!
Вернись у снах; всю кров, весь подих я б дала,
За тебе, невимовна щерте!
Заговори, розлийсь,
Любове, в шепотах безмежних, як колись.

Перекладач: Михайло Орест